

Quincy - Shale
of
J. M. C. Breunhardt

ANVISNING
til at spille Guitarre
tilligemed nogle Øvelser
og

HAANDSTYKKER

samt en Veiledning til
at stemme samme paa en let Maade
af

P 5196

J. H. C. Bernhardt

Andet forøgede og forbedrede Oplag

Kjøbenhavn hos C. C. Løse.

H. Liebe

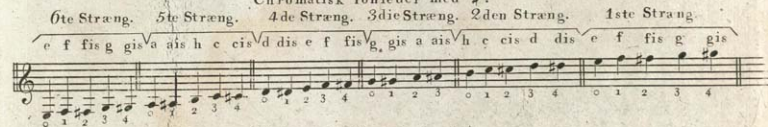
nes Paasætning, maae man vogte sig ikke at berøre nogen Sidestræng, der ikke skal berøres. Jo fastere og bestemtare Fingrene paasættes, desto skønnere bliver Tonen. Heller ikke maae Fingrene lægges fladt paa, men holdes krumhøiede saaledes at blot Fingerspidsene komme til at nedtrykke Strængene.

Guitarrens Underdel støtter man paa det høire Knæ. Saaledes at Overdækket er fravendt, og Instrumentet er holder en mere staaende end liggende Stilling. Lille Fingeren paa den høire Haand, sætter man paa Overdækket ved Siden af den lille e Stræng, dog uden at berøre denne; med Tommelfingeren og de øvrige tre Fingere blive Strængene anslaaede. Vil man spille meget stærkt, da rykker man Haanden nær hen mod Stolen; jo mere man derimod nærmere sig Gribebrættet, desto svagere og behageligere bliver Tonen.

Naturlige Tonleder.



Chromatisk Tonleder med ♯.



Chromatisk Tonleder med b.

Denne er ligedan i Grebene som foregaaende, kun Tonerne have erholdt andre Benævnelser.



nes Paasætning, maae man vogte sig ikke at berøre nogen Sidestræng, der ikke skal berøres. Jo fastere og bestemttere Fingrene paasættes, desto skønnere bliver Tonen. Heller ikke maae Fingrene lægges fladt paa, men holdes krumhøiede saaledes at blot Fingerspidsene komme til at nedtrykke Strængene.

Guitarrens Underdel støtter man paa det høire Knæ. Saaledes at Overdækket er fravendt, og Instrumentet er holder en mere staaende end liggende Stilling. Lille Fingeren paa den høire Haand sætter man paa Overdækket ved Siden af den lille e Stræng, dog uden at berøre denne; med Tommelfingeren og de øvrige tre Fingere blive Strængene anslaaede. Vil man spille meget stærkt, da rykker man Haanden nær hen mod Stolen; jo mere man derimod nærmer sig Gribebrættet, desto svagere og behageligere bliver Tonen.

Naturlige Tonleder.



Chromatisk Tonleder med ♯.



Chromatisk Tonleder med b.

Denne er ligedan i Grebene som foregaaende, kun Tonerne have erholdt andre Benævnelser.



Da en kortfattet Anvisning maae indskrænke sig blot til de almindeligste og vigtigste Regler, kan her kun anføres de simpleste Passager for Guitarren, i de meest forekommende Toner, med hestegnet Fingersætning for venstre og høire Haand. Tallene betegnede Fingrene af venstre Haand, 1 betyder Pegefingeren, 2 Langfingeren o.s.v., 0 betyder den blotte Stræng. Tommelfingeren af høire Haand er betegnet med ♯, Pegefingeren med * o.s.v.

Tommelfingeren af høire Haand kaster man ved Anslaget udad fra sig, de øvrige Fingre derimod indad imod sig. Ogsaa maae man vogte sig for ikke at berøre Strængene med Naglene, hvilket giver en ubehagelig Skratten fra sig.

AT STEMME GUITARREN.

Dette Instrument er betrukket med 6 Strænge, hvoraf de 3 dybeste almindelig bestaae af Silke, der er overspunden med Sølvtråd: dets Stemning indeholde fire Quarter og een Terz.



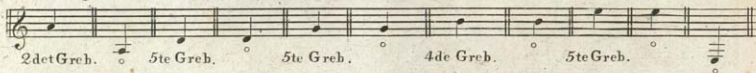
De her angivne Noder klinge derimod alle een Octav dybere paa Guitarren. Saaledes er, f. Ex. den første Stræng e, ikke den saakaldte Qvint paa Violinen, men derimod een Octav dybere, det er, det første Greb paa Violinen. D Stræng; eller, e i den eenstrængede Octav af Claveret; og saaledes overalt. Heraf seer man at Guitarren klinger een Octav dybere end Noderne angive.

Naar man vil stemme, tager man Guitarrens Krone mellem begge sine Hænder; med den venstre Haand dreier man Skruen, og med den høire Haand holder man Guitarrens Hals for oven fast, forat den ikke skal tage nogen Skade ved at indtrykke Skruerne.

Man angiver derpaa Tonen a ved en Flöite eller Stemmegaffel, og efter denne Tone stemmer man det andet Greb paa den 3die eller g Stræng, hvilken maae være det ustrøgne a paa Claveret. Nu stemmer man den dybe a Stræng-efter denne, een Octav dybere. Naar man har faaet denne rene Octav, sætter man Fingeren paa denne Strængs 5te Plads, hvorved man erholder d, efter hvilket man da stemmer den 4de eller d Stræng. Man tager derpaa det 5te Greb paa denne d Stræng, og stemmer derefter den 3die, eller g Stræng. Paa denne g Stræng tager man det 4de Greb, h, og stemmer efter dette, den anden eller h Stræng. Paa denne griber man det 5te Greb, e, hvorefter den 5te eller e Stræng stemmes. Efter denne e Stræng kan man da beqvemt stemme den 6te Stræng, eller det store E.

EXEMPEL

3die Stræng. 5te Str. 5te Str. 4de Str. 4de Str. 3die Str. 3die Str. 2den Str. 2den Str. 1ste Str. 6te Str.



NB: o betyder den blotte ubesatte Stræng.

GUITARRENS HOLDNING.

Naar man spiller holder man Guitarrens Hals i den venstre Haands Haulning imellem Tommel- og Pøgefingren, for at saaledes Fingrene beqvemt kan komme til at staae paa Gribebrættet. Ved Fingre-



nes Paasætning, maae man vogte sig ikke at berøre nogen Sidestræng, der ikke skal berøres. Jo fastere og bestemttere Fingrene paasættes, desto skønnere bliver Tonen. Heller ikke maae Fingrene lægges flad paa, men holdes krumhøiede saaledes at blot Fingerspidserne komme til at nedtrykke Strængene.

Guitarrens Underdeel støtter man paa det høire Knæ. Saaledes at Overdækket er fravendt, og Instrumentet er holder en mere staaende end liggende Stilling. Lille Fingren paa den høire Haand, sætter man paa Overdækket ved Siden af den lille e Stræng, dog uden at berøre denne; med Tommelfingren og de øvrige tre Fingere blive Strængene anslaaede. Vil man spille meget stærkt, da rykker man Haanden nær hen mod Stolen; jo mere man derind nærmer sig Gribebrættet, desto svagere og behageligere bliver Tonen.

Naturlige Tonleder.



Chromatisk Tonleder med ♯.



Chromatisk Tonleder med b.

Denne er ligedan i Grebene som foregaaende, kun Tonerne have erholdt andre Benævnelser.



Da en kortfattet Anvisning maae indskrænke sig blot til de almindeligste og vigtigste Regler, kan her kun anføres de simpleste Passager for Guitarren, i de meest forekommende Tonarter, med høstegnet Fingersætning for venstre og høire Haand. Tallene betegne Fingrene af venstre Haand, 1 betyder Pegefingren, 2 Langfingren o. s. v., 0 betyder den blotte Stræng. Tommelfingren af høire Haand er betegnet med †, Pegefingren med * o. s. v.

Tommelfingren af høire Haand kaster man ved Anslaget udad fra sig, de øvrige Fingre derimod indad imod sig. Ogsaa maae man vogte sig for ikke at berøre Strængene med Næglene, hvilket giver en ubehagelig Skratten fra sig.

Følgende Exempler vil oplyse Brugèn af den høire Haand.



Af foregaaende Exempler vil man tilstrækkelig have indseet Brugen af den høire Haand, hvorfor altsaa i de følgende Exempler, blot Fingersætningen af den venstre Haand er betegnet.



G dur.



D dur.



A dur.



F dur.



A mol.



D mol.



Gribebrættet med alle de Toner, som derpaa kan gribes.

Blotte Stræng.

1^{ste} Plads.

2^{den} Plads.

3^{die} Plads.

4^{de} Plads.

5^{te} Plads.

6^{te} Plads.

7^{de} Plads.

8^{de} Plads.

9^{de} Plads.

10^{de} Plads.

11^{te} Plads.

12^{te} Plads.

c a d g h e

f ais b dis es gis as c f

gis ges h e a cis des fis ges

g c f ais b d g

gis as cis des fis ges h dis es ais bas

a d e c e

ais b dis es gis as cis des f ais b

h e a d fis ges h

c f ais b dis es g c

cis des fis ges h e gis as cis des

d g c f a d

dis es gis as cis des fis ges ais b dis es

e a d g h c

Andante.

J, Dalen under Bøgens Kro, ner de ar-me Hyr, der saae hvert Aar ved för-ste
Lyd af Lærkens Tø-nen, sølsom Mø i Skiøn-heds Vaar, der var ei
hen-des Lys op-rundet; man kiendte ik-ke hen-des Hiem; hvert
Spøer fandt Hyrderne forsvundet, naar sit Lev-vel hun sag-te dem.

2.

Oplivende var Øiets Lue;
Hvert Hierte venligt aabned sig;
Men majestætisk hvi at skue
Hun stod for dem en Engel liig;
Hun Blomster, Frugter huldte uddeelte
Som modnede paa fremmed Kyst;
En anden Soelglands Alt besieldte
Og vidned om Naturens Lyst.

3.

Til Alle hun meddeelte Gaven;
Hjii Blomster, denne Frugter fik;
Og Knösen, Oldingen ved Staven
Med hendes Skiank til Hjemmet gik;
Velkomne Alle hende vare;
Men naar hun traf to Elskende,
Til dem man Møen saae bevare
Den skiønneste blandt Blomsterne.
efter Schiller ved N. T. Bruun.

Allegretto. Kysset. Bianchi.

Et Kys af min Pi--ge i Blomster-nes Ri-ge, naar Sky-er-ne vi---ge, og

Maa-nen fremgaaer og Maa-nen fremgaaer: hvor dette mit Hierte indta--ger! den

elsken-de Nat-tergals Klager mig tol-ke, o Pi--ge, Din Barm for mig

slaaer! mig tol-ke, o Pi--ge, Din Barm for mig slaaer!

Det Kys Rosenmunden
 Mig skienked i Lunden
 Mit Hierte har bunden
 For evig til Dig!
 Paa Læben det flammende glöder!
 Min Længsel det kierligt fortöder!
 Hver Sorg er forsvunden
 Naar Du elsker mig!

Frå duftende Linde
 Henvifter, J Vinde,
 Til min Elskerinde
 Mit brandende Kys!
 O, bed hende mig at tilsende
 Et andet til Giensvar fra hende!
 Da Natten vil svinde
 Og Mulm vorder Lys!

Sommeraftenen.

Andante sostenuto.

Velkommen, du venlige Mør-ke, som huldvinker Stierne-
ne frem! Du

indgyder Hjerterne Styrke og aander Din Hvile i dem.

The musical score consists of two systems. The first system has a vocal line (treble clef, C major, 4/4 time) and a piano accompaniment (treble and bass clefs). The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are written below the vocal line.

2.

Hvor qvægende Aftenen kiøler
Den lumre og trykkende Luft!
Jeg Himmelens Salighed føler
J Rosernes tryllende Duft.

4.

Den kielne, ukkyldige Pige
J Løn rækker Elskeren Haand,
Og høit over Stjernernes Rige
Sig hæver hans henrykte Aand.

3.

Vi dysses i salige Drømme
Ved Bækkenes rislende Lyd.
Et Bager for Venskab vi tømme,
For Troskab og Kierligheds Fryd!

5.

Vi skue de tindrende Klynger
Af Stierne paa Himmelens Blaa;
Den Aftensang Skovlærken synger
Med aadagtsfuld Fryd vi forstaae.

6.

Lad, Aften, Din Stjerne nedsmile
Til os, som loyprise Dit Navn!
Du Sorgerne kalder til Hvile
Og aabner os Slummerens Havn.

N. T. Bruun.

Andante
sostenuto.

Eensom dvæler jeg i Af-ten-stun-den, at mit
Tungsinds Sør-geslør om-vun-den i den Løv-sal, som jeg byg-ged
mig, og forbi forgrædte Øie glider Glædes bil-le-der af svundne
Ti-der, som en grusom Skiebne rø-ved mig!

2.

Længselssukke ile til det Fierne;
Og til Elskovs himmelklare Stierne
Hæver sig mit Øie og min Røst:
"Vil Du?" spørger jeg paa Glædens Vinge
Atter ham, mit Hiertes Yndling, bringe
Til hans elskte Piges kiæleBryst?"

3.

Ja, til disse Arme han hjemvender!
Traskabsflammen i hans Hierte brænder!
Jeg er ham som han mig evig kier!
Ikke for et evigt Savn jeg hæver;
Ahnelsen tilraaer mig: "han lever:
Kan Du tvivle, at han elsker Dig?"

4.

Tungsind! Dine hange Skygger vige
For hiint Haab fra Himlens lyse Rige;
Sorgens Skrækkibilled svinder hen.
Sees igien! gientager Læben stille;
Glædestaarer ned ad Kinden trille;
Hiertets Ekko svarer: Sees igien!"

Efter
Christiana Reinhold,
ved N. T. Bruun.

Sang til Aftenstjernen.

11

Largo.

Hil Dig, skionne Aftenstjerne! Himmel-lys, velkom-men vær! Har-pen.

rørde jeg saa gierne, naar jeg saae Dit kla-re Skiær. Taa-re-

væ-det Blik jeg hæ-ved op til Him-lens hval-te Blaa, naar mig

Mindets Drøm om-svæved, og i den jeg Lyk-ken saae.

2

Naar jeg stod ved Venners Grave
Trindtomhyllet af Din Glands,
Og som Troskabs sidste Gave
Offred dem en Sørgekrands.
O, da strömmet i mit Hierte
Med Din Straale Trösten ind!
End jeg finder i min Smerte
Lindring ved at see Dit Skin.

3

Hvilens Forbud! fra Din Bue
Smil end een Gang til mig ned!
Tænd i Hiertet Haabets Lue,
Ahnelsen om Evighed!
Lad en venlig Engel lukke
Öiet, som i Taarer staaer
For den Mø, som Gravens Vugge
Favnede i vor Elskovs Vaar!

N. T. Bruun.

Andante. Hebe! see Na-tu-ren hvil-ler stille paa sin Blom-ster.

seng; Maanen ned fra Him-len smil-ler; Duggen qvæger soel-brændt

Eng. Sig Ro-ser-nees Bæ-ger har lukket og Fugle-ne slum-re saa

tyst; i Aa-en sig So-len har duk- ket, for at læ-ter at op- staae med

Lyst for læ-ter at op- staae med Lyst.

2
 Snart min lyse Stjerne rinder
 Ned i Tidens dybe Hav;
 Livets sidste Klang forsvinder
 I den mørke, skumle Grav!
 Du vandred til fremmede Egne;
 Mig saared Fraværelsens Pii;
 Og Ungdommens Roser nu blægne
 Som Luna ved Dagstiernens Smil

3.
 Jeg en Rose vilde bryde
 Som paa Kildens Bredder stod;
 Den Din Tindingskulde pryde:
 For dens Torne flød mit Blod.
 O, lignet det Billed min Skiehn,
 Mig Saaret ei kostet et Skrig;
 Jeg ei mig mod Tornen skal vabne,
 Naar Rosen kun blomstrer for Dig!

N.-T. Bruun.

Duetto.

15

Zingarelli.

Andantino.

Har jeg ei meer Dit Hierte, hør Du mig ikke svi-ge; selv om jeg døer af
 Har jeg ei meer Dit Hierte, hør Du mig ikke svi-ge; selv om jeg døer af

Smerte, siig hvad min Skiebne er! Flammen, som Dig antænder, langer for mig ei
 Smerte, siig hvad min Skiebne er! Flammen, som Dig antænder, langer for mig ei

brænder! Elsk kun, o falske Pi-ge, ham, som Du nu har kier!
 brænder! Elsk kun, o falske Pi-ge, ham, som Du nu har kier!

Elsk kun, o falske Pi-ge, ham, som Du nu har kier!
 Elsk kun, o falske Pi-ge, ham, som Du nu har kier!

N. T. Bruun.